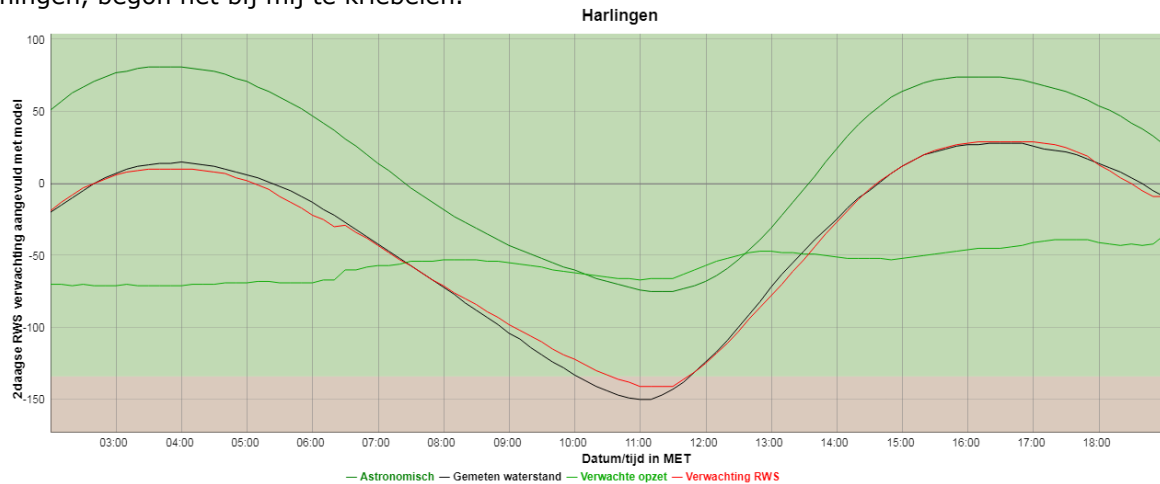

Wadlooptocht Zwarte Haan - Kamperzand -Terschelling (25-2-2018)

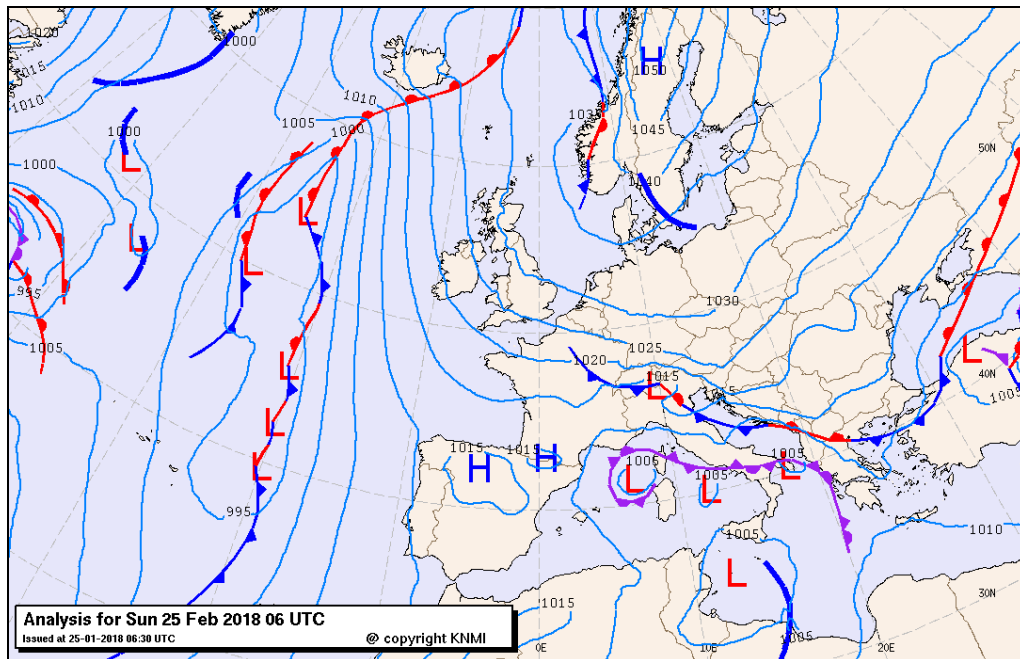
Peter Laagland

Na Terschelling VV in 1 tij (3 sept. 2017) had ik al snel het idee om naar Kamperzand te lopen. Het regelen van een boot aldaar is te veel gedoe en doet een beetje afbreuk aan de eenzame bezigheid van het wadlopen. Nu er al een week hoge drukgebieden boven noordwest europa hingen, begon het bij mij te kriebelen.

Gemeten waterstand 25 februari 2018
-150cm (NAP) te Harlingen, de verlaging is 67cm (doodtij -75cm).

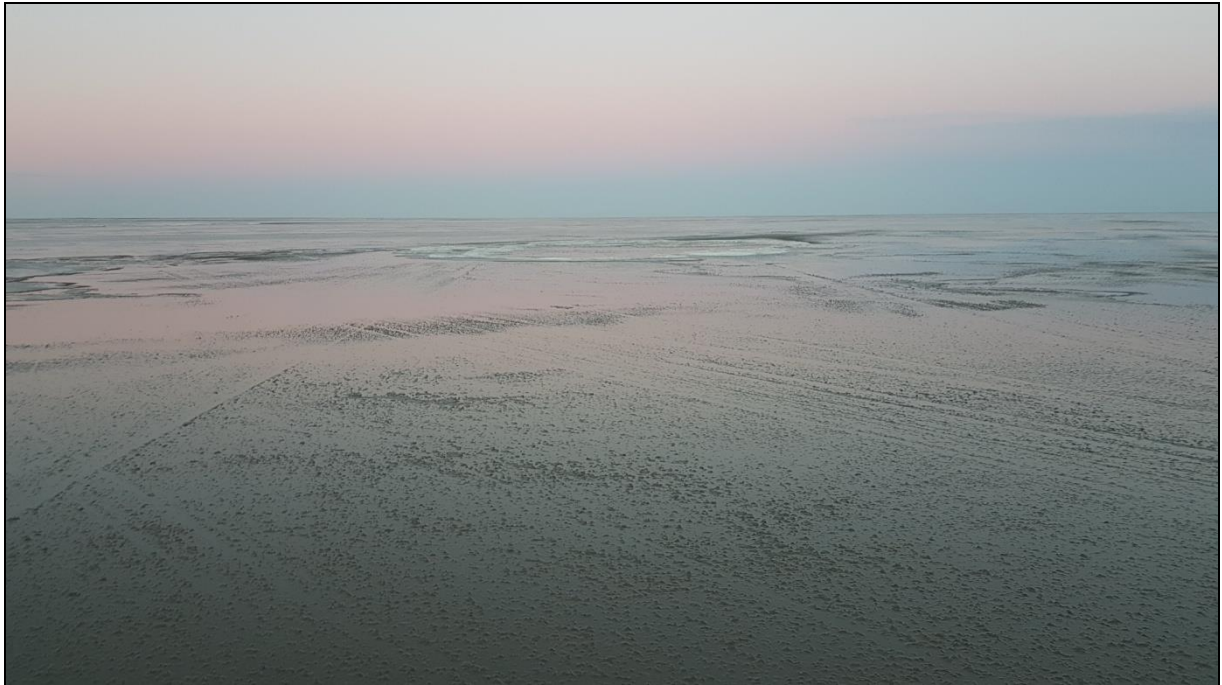
Toen het ook nog lukte om met de voorspelde verlaging een route te plannen vanaf Zwarte Haan via Kamperzand naar Terschelling, stond ik te popelen.

Weerkaart van 6 uur op 25 februari 2018, vlak voor aanvang van de tocht.

In de auto richting het wad gaf het dashboardklokje aan dat het buiten $-4,5^{\circ}\text{C}$ is. Tot mijn verbazing blijkt de slenk achter het gemaal bij Zwarte Haan bevroren te zijn en een beetje waaghals zou er op kunnen schaatsen. Ook het slik was hard en bedekt met een laag ijs. Een enorme meevaller, want normaal is dit een zwaar stuk met slik. Bang om dit voordeel verder uit de kust te verliezen, hield ik meer de kustlijn aan dan ik had gepland. Het ijs was niet echt betrouwbaar, wat betekende dat je niet altijd wist of je er door zou zakken of niet. Het was af en toe even glibberen als je onverwacht toch niet door het ijs in het slik zakte, maar ik wist op de been te blijven. Uit de kust werd het ijs steeds minder. Dit ging over van ijs wat ondersteund door het waddenslik mij kon houden, via ijs waar je elke stap door zakt tot papijs wat over een laag vast ijs was gestroomd bij de laatste vloed. Dat zich tot op deze hoogte uit de kust zo'n mooie ijslaag had kunnen vormen, komt waarschijnlijk door de lage hoogwaters van afgelopen week. De liftende vloed had voor beweging van enkele ijsplakken gezorgd, wat tot rechte sporen in de wadbodem had gezorgd. Dat deze sporen in twee richtingen liepen, komt vermoedelijk doordat de

stukken ijs die ene kant op zijn gedreven door de getijstroom en een andere kant op door de wind.

Rechte lijnen op het wad van het schuiven van het ijs in twee richtingen.

Tijdens het waden werd ik omringt door drijvende ijsplaten van zo'n 10 bij 10 meter. Normaal duidt een golfloos stukje wad op droogvallend wad. Nu in het schemer moest ik wennen aan het verschijnsel drijvend ijs, de eerste keer stapte ik dan ook door het papijs zo in het water i.p.v. droog wad onder de voeten te voelen. Gelukkig wende dit snel. In het Vingegat moest ik mijn route verleggen tussen de ijsplakken door. Deze werden door de stroming en wind voortgedreven. Gelukkig bestonden de meesten uit papijs en sneden mijn benen er dwars doorheen. Gelukkig lukte het me tussen de ijsplakken heen te manoeuvreren. Dit betekende wel dat ik iets dieper moest waden dan nodig, maar het water stond slechts kniediep en nu kreeg ik het tot mijn middel. Na het Vingegat was het wad weer vertrouwd ijsvrij. Alleen een mooie strook papijs aan de rand van het kustdal voor Terschelling zorgde nog voor mooie winterse plaatjes.

Ijsvlakte in het kustdal van Terschelling met de auteur.

Na passage van de uitlopers van de Kromme Balg viel het wad droog en trof ik geen hindernissen meer op mijn weg naar Kamperzand. Deze zandplaat bleek groter dan ik me had voorgesteld. Een mooie leegte waarvandaan ik zo een blik kon werpen op het strand van Ameland en de oostpunt van Terschelling. Veel tijd om deze te verkennen had ik niet. Het was aan de windsporen in het

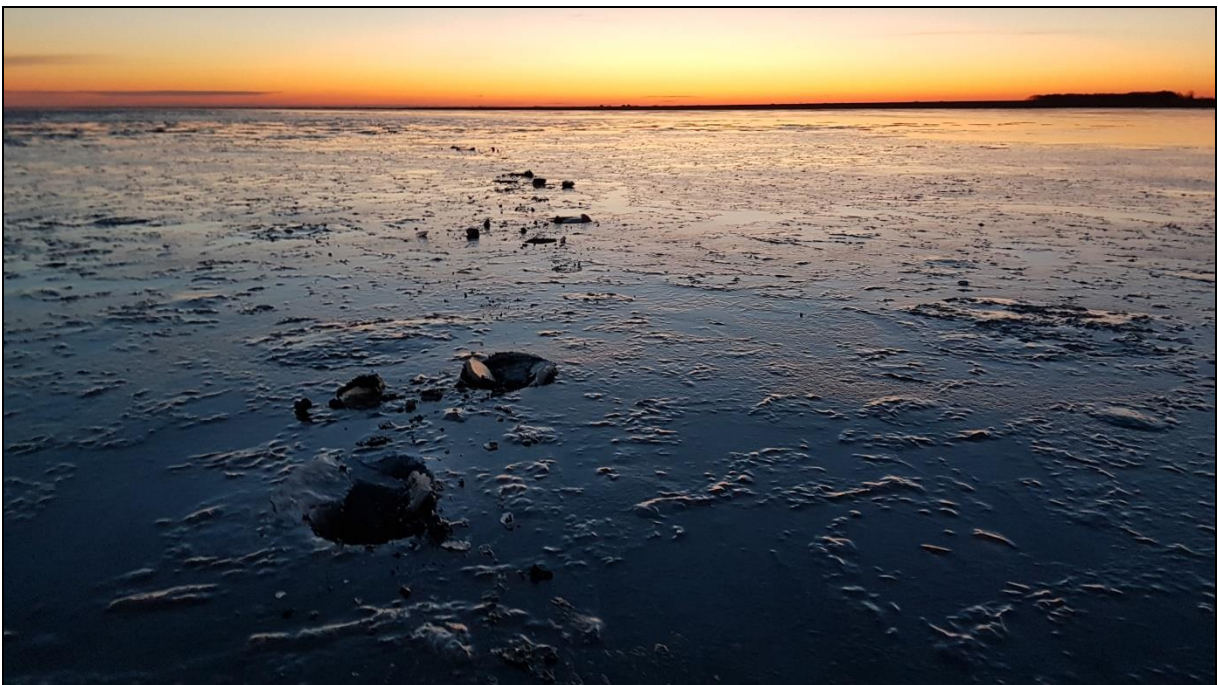
zand te zien dat deze plaat al een tijdje niet overvloed was geweest. In de verte aan de noordoostelijke zijde hadden zich kleine duintjes gevormd.

Vloedlijn van ijsgruis langs Kamperzand met op de achtergrond Ameland.

Geheel volgens mijn tijdschema wist ik de Oosterom te bereiken, het kritieke punt van de tocht vlak onder Terschelling. Het water stond er kniediep en kwam op het diepste punt tot op mijn bovenbenen. Vanaf hier kon er niks meer mis gaan. Na 6:45 en 32 km bereikte ik dan ook de Boschplaat van Terschelling. In totaal zou ik die dag 45 km lopen voordat ik weer terug zou zijn in Zwarte Haan.

Het was een mooie zonnige dag met een oosterwind van 3 m/s bij een gemiddelde temperatuur van -3 °C.

Het slik bij de Zwarte Haan was bevroren.

Gelopen route van Zwarte Haan via Kamperzand naar Terschelling.